

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 kwietnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie V Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Maciej Rzewuski,
Protokolant:	sekr. sąd. Arkadiusz Koziół

po rozpoznaniu w dniu 25 kwietnia 2019 r. w Olsztynie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. w O.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda (...) Sp. z o.o. w O. kwotę 122.451,70 (sto dwadzieścia dwa tysiące czterysta pięćdziesiąt jeden 70/100) złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 15 września 2017 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 11.523,00 (jedenaście tysięcy pięćset dwadzieścia trzy 00/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 5.400,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSR del. Maciej Rzewuski

Sygn. akt V GC 33/18

UZASADNIENIE

Powód (...) sp. z o.o. w O. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. w W. kwoty 122.451,70 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 15 września 2017 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania. W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 12 sierpnia 2017 r. doszło do uszkodzenia pojazdu M. (...) o nr rej. (...), który na mocy umowy ubezpieczeniowej Autocasco z dnia (...)r. objęty był ochroną ubezpieczeniową u pozwanego. Pojazd uległ samozapłonowi, w konsekwencji którego uszkodzeniu uległ cały pojazd, mimo podjętych przez kierowcę pojazdu działań mających na celu zapobieżenie szkodzie. Poszkodowany niezwłocznie dokonał zgłoszenia szkody w oparciu o umowę Autocasco z polisy nr (...). Zgłoszona szkoda została zakwalifikowana jako szkoda całkowita, zaś w toku postępowania likwidacyjnego ustalono należne odszkodowanie na kwotę 122.451,70 zł. Pismem z 19 września 2017 r. pozwany poinformował, że nie ponosi odpowiedzialności za zdarzenie z dnia 12 sierpnia 2017 r., powołując się na postanowienia 12.2 Ogólnych Warunków Ubezpieczenia (dalej jako: OWU), według których następuje wyłączenie odpowiedzialności pozwanego w przypadku spowodowania szkody umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa przez ubezpieczonego lub osobę uprawnioną do korzystania z pojazdu. W oparciu o prywatną opinię pozwany podnosił, iż do spalenia pojazdu doszło na skutek celowego podpalenia auta przy użyciu substancji łatwopalnej.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania. W uzasadnieniu wskazał, że nie kwestionuje wysokości szkody, podtrzymał jednak stanowisko, iż do uszkodzenia pojazdu doszło na skutek podpalenia uprzednio rozlanej substancji łatwopalnej.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 13 sierpnia 2017 r. doszło do pożaru pojazdu marki M. (...) o nr rej. (...). Przedmiotowy pojazd stanowił własność powoda i na mocy umowy ubezpieczenia Autocasco nr polisy (...) z dnia (...)r. był objęty ochroną ubezpieczeniową u pozwanego. Powód zamierzał dokonać wymiany pojazdu, w związku z czym pojazd o nr rej. (...) zamierzał pozostawić w rozliczeniu u dilera, bądź sprzedać.

Pojazd był prowadzony przez A. B. – prezesa powodowej spółki, który opisanym pojazdem wracał z siedziby spółki do domu. W trakcie jazdy poczuł szarpnięcie, następnie po zjechaniu z głównej drogi po stronie pasażera w pojeździe pojawiły się płomienie. A. B. zatrzymał pojazd i próbował sam ugasić pożar, dodatkowo powiadomił Straż Pożarną. Mimo podjętych działań pojazd uległ całkowitemu zniszczeniu, w związku z czym powód poniósł szkodę w wysokości 122.451,70 zł.

Pożar powstał w lewej części komory silnika, na wysokości głównej wiązki energetycznej silnika. Pożar został wywołany najprawdopodobniej przez zwarcie w instalacji elektrycznej, w obrębie głównej wiązki energetycznej. Kategoryczne określenie przyczyny powstania pożaru nie jest możliwe, jednakże powstanie pożaru w wyniku zaprószenia ognia zostało wykluczone, ze względu na kierunek rozprzestrzeniania się pożaru od komory silnika do wnętrza przedziału pasażerskiego. W pojeździe nie zabezpieczono żadnych substancji wskazujących na celowe podpalenie auta.

W § 12 ust. 1 pkt 2 OWU wskazano, że ubezpieczeniem nie są objęte szkody spowodowane umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa przez ubezpieczonego lub osobę uprawnioną do korzystania z pojazdu, chyba że w razie rażącego niedbalstwa zapłata odszkodowania odpowiada w danych okolicznościach względem słuszności.

(dowody: wycena z 19 sierpnia 2017 r. - k. 13-15, pismo z 23 sierpnia 2017 r. - k. 16, opinia prywatna G. B. (1) - k. 17-23, 116-128, polisa nr (...) - k. 24-25, pismo z 19 września 2017 r. - k. 26, pismo z 24 października 2017 r. - k. 27-28, pismo z 12 października 2017 r. - k. 29, OWU - k. 30-46, pismo M. (...) z 23 listopada 2017 r. - k. 47, oświadczenie P. P. z 15 listopada 2017 r. - k. 48, opinia prywatna S. T. - k. 49-50, akta szkody - k. 63, zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa - k. 65-67, informacja ze zdarzenia - k. 92-95, zeznania świadków: S. T. - k. 108v, R. J. - k. 108v-109, G. B. - k. 109, M. C. - k. 140v, K. W. - k. 140 v, K. N. - k. 140v-141, P. P. - k. 141, E. C. - k. 165, dokumentacja zdjęciowa - k. 128, zeznania powoda - k. 165v-166, opinia biegłego W. B. - k. 180-184, dokumenty znajdujące się w aktach sprawy o sygn. PR Ds. 1134.2017 prowadzonej przez Prokuraturę Rejonową w Szczytnie)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W ocenie Sądu, powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości. Powyższy stan faktyczny ustalono w oparciu o dokumenty przedłożone przez strony, których prawdziwości na żadnym etapie nie kwestionowano, zeznania przesłuchanych w sprawie świadków oraz występującego w charakterze strony A. B. oraz sporządzoną na potrzeby niniejszego postępowania opinię biegłego.

Sąd podzielił w całości wnioski biegłego zawarte w opinii, bowiem są one logiczne i spójne, dodatkowo nie zostały zakwestionowane przez żadną ze stron w żadnym zakresie.

Zgodnie z brzmieniem art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę.

Pomiędzy wypadkiem ubezpieczeniowym a szkodą musi istnieć związek przyczynowy, który poza wystąpieniem samej szkody powinien udowodnić poszkodowany.

Odpowiedzialność ubezpieczyciela wynikająca z umowy ubezpieczenia majątkowego wyraża się w obowiązku spełnienia świadczenia pieniężnego polegającego na wypłacie odszkodowania za szkodę powstałą w wyniku przewidzianego w umowie wypadku. Jej powstanie uzależnione jest zatem od wystąpienia przewidzianego umową zdarzenia, a także od powstania wskutek tego wypadku szkody w majątku ubezpieczonego. Wątpliwości co do wystąpienia przewidzianego w umowie wypadku, a tym samym niejasności co do wystąpienia szkody oznaczają, że wątpliwa jest też sama odpowiedzialność ubezpieczyciela.

W niniejszej sprawie bezspornym jest, iż w dacie zdarzenia samochód powoda objęty był ochroną ubezpieczeniową w zakresie autocasco przez pozwanego. Strona pozwana zobowiązała się wypłacić powódce odszkodowanie w razie wystąpienia szkody wskazanej w umowie, powódka natomiast za udzieloną ochronę ubezpieczeniową dokonała zapłaty składki ubezpieczeniowej. Pozwany nie kwestionował wysokości szkody powstałej w związku ze zdarzeniem z 12 sierpnia 2017 r.

Dokonując zgłoszenia szkody, a następnie wytaczając powództwo w niniejszej sprawie, powód podał, iż przyczyną pożaru był samozapłon samochodu. Pozwany zakwestionował zasadę swej odpowiedzialności powołując się na okoliczność egzoneracyjną wyłączającą jego odpowiedzialność, zaprzeczając twierdzeniom powoda, jakoby do szkody doszło w okolicznościach przedstawionych w pozwie. Pozwany wskazał, iż jak wynika z opinii sporządzonej w postępowaniu likwidacyjnym, przyczyną powstania pożaru było podpalenie pojazdu z użyciem substancji łatwopalnej. Strona pozwana powołała się w związku z powyższym na zapis § 12 ust. 1 pkt 2 ogólnych warunków ubezpieczeń komunikacyjnych i w związku z powyższym odmówiła wypłaty odszkodowania.

Zgodnie z treścią art. 232 k.p.c. to na stronie ciąży obowiązek wskazywania dowodów dla stwierdzenia faktów, z których wywodzi skutki prawne. Aktywność stron jest ukierunkowana jednoznacznie – strony mają przedstawiać fakty, z których wywodzą korzystne dla siebie skutki prawne. Brzmienie cytowanego przepisu nawiązuje wprost do treści art. 6 k.c., który stanowi, że ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Z tych względów uznać należy, że poszkodowany domagając się od zakładu ubezpieczeń wypłaty odszkodowania wynikającego z zawartej umowy ubezpieczenia powinien udowodnić, iż nastąpiła szkoda, która pozostaje w związku przyczynowym z wypadkiem przewidzianym w umowie. Spełnienie tych przesłanek jest wystarczające dla przypisania ubezpieczycielowi odpowiedzialności oraz skutkuje zaktualizowaniem się obowiązku spełnienia określonego świadczenia.

Oznacza to, że jeżeli w niniejszej sprawie miały wystąpić okoliczności egzoneracyjne (na które powołuje się pozwany) określone w OWU stanowiących integralną część umowy, to zgodnie z art. 6 k.c. ciężar ich wykazania spoczywa na pozwanym Ubezpieczycielu, chcącym uwolnić się od odpowiedzialności za powstałą szkodę.

Spór ogniskował się wokół pożaru jako przyczyny powstania szkody, przy czym strona pozwana stała na stanowisku, że nie odpowiada za szkody spowodowane umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa przez ubezpieczonego lub osobę uprawnioną do korzystania z pojazdu.

Jak już wskazano, stosownie do treści § 12 ust. 1 pkt 2 OWU stanowiących integralną część łączącej strony umowy, zakład ubezpieczeń nie odpowiada za szkody spowodowane umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa przez ubezpieczonego lub osobę uprawnioną do korzystania z pojazdu, ale to na pozwanym spoczywał ciężar dowodu w tym zakresie, gdyż to Ubezpieczyciel z faktu tego wywodził skutki prawne. W niniejszej sprawie na Ubezpieczycielu spoczywał zatem ciężar wykazania, iż szkoda powstała umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa przez ubezpieczonego lub osobę uprawnioną do korzystania z pojazdu.

Pozwany w niniejszej sprawie okoliczności takiej nie zdołał wykazać. W ocenie Sądu opinia biegłego, W. B. sporządzona na potrzeby niniejszego postępowania była jasna, pełna, zrozumiała, a także fachowa i w wystarczającym stopniu, na potrzeby tego postępowania, szczegółowa i wyczerpująca. Sąd nie powziął żadnych wątpliwości co do jej profesjonalizmu, rzetelności i zupełności, a także kompetencji biegłego. Jak zresztą wskazano, opinia ta nie była kwestionowana przez strony w żadnym zakresie. Biegły w sposób przejrzysty i zrozumiały przedstawił swoje

stanowisko, wydał jednoznaczną i stanowczą opinię, nie pozostawiając Sądowi wątpliwości co do ostatecznej słuszności jego wniosków.

Na podstawie opinii biegłego Sąd doszedł do przekonania, że in casu nie zachodziły podstawy do odmowy wypłaty odszkodowania powodowi. Samochód zapalił się w trakcie przejazdu przez prezesa powoda, po zjeździe z drogi publicznej. Na miejsce jako pierwsi przybyli funkcjonariusze Straży Pożarnej, którzy nie stwierdzili, by kierujący pojazdem umyślnie wywołał pożar, potwierdzili przy tym, że usiłował on zatrzymać rozwój pożaru, jednak z uwagi na szybkość jego rozprzestrzeniania nie miał na to szans używając gaśnicy znajdującej się na wyposażeniu pojazdu. Strona pozwana przypuszczała, że samochód został podpalony, jednak nie udowodniła tego w toku postępowania. Jak wyżej wskazano, biegły wykluczył winę po stronie kierującego, a nadto wskazał, że na miejscu nie zabezpieczono żadnych śladów substancji łatwopalnej, która rzekomo miała wywołać pożar. W związku z powyższym Sąd przyjął odpowiedzialność strony pozwanej za przedmiotową szkodę. Z racji tego, że pozwany nie kwestionował wysokości szkody (wyliczając jej wartość w toku postępowania likwidacyjnego), zasadne było uwzględnienie powództwa w całości.

O roszczeniu odsetkowym orzeczono na podstawie art. 817 k.c., zgodnie z którym ubezpieczyciel zobowiązany jest w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku, spełnić swoje świadczenie.

O kosztach procesu rozstrzygnięto na podstawie art. 98 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania. Na zasądzoną kwotę złożyły opłata sądowa od pozwu w kwocie 6.123 zł i koszty zastępstwa procesowego w kwocie 5.400 zł.

SSR del. Maciej Rzewuski